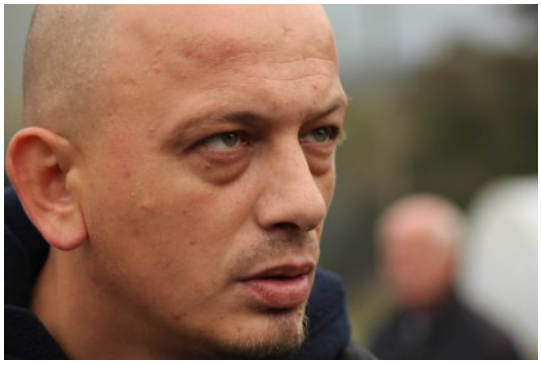

Још Вам се траг длана познаје на Уставу и Мирослављевом јеванђељу, вајни председниче, а већ је засмрдео нечовјештвом што владика Раде написа за оне којима закон лежи у топузу!

Заклели сте се на две светиње Србије а који дан потом их издали, да поновим- ИЗДАЛИ, као да сте спустили руку на две ролне тоалет папира и заклели се да ћете као председник Србије чинити све да је за Вашег мандата остане таман онолико колики је ехо јадног аплауза ваших чауша био!

Кажете да је време за унутрашњи дијалог о Косову и Метохији ираскид са митским поимањем те шаке свете српске земље?!

Ево се већ безмало шест година сваки „унутрашњи дијалог“ у Србији своди на Ваше испразне монологе којима покушавате да нас убедите како смо бедни, мизерни, ништавни и недостојни постојања мимо Вас, заправо се исповедајући апостолима јада који су Вас уденули ту где јесте да служите, послужујете, робујете њиховим наумима док им ваљате, а после ко сваку прњу, тамо где и баста…

Је ли Вас срамота, мада за то треба образа, да као председник помислите а некмоли најавите тај некакав раскид с митским поимањем Косова и Метохије?!

Шта је мит, отужни председниче: Газиместан; свака стопа којом згазите а под њом хумке страдалника за Косово и Метохију; Грачаница; Дечани; Пећка патријаршија; Девич; Зочиште; Гориоч; Бањска; Свети Архангели; Самодрежа; Богородица Љевишка, Будисавци…стотине палих а неутихлих звоника; стотине гробља преораних и задушница о којима мајке лелечу и сабирају кости синова у мараме…

Јесте ли некада видели старца како тужи над две кости које је отргао од папратишта и трна називајући их сином?!

Ја јесам, на гробљу у Пећи, а Ви покушајте, ја не умем нити бих се усудио, да том несрећнику објасните да је нарицао над митом!

Објасните му да се о те две кости мора повести „унутрашњи дијалог“ пре него што их поново назове именом детета, па на њима положите заклетву док се урезују у линију живота…

Реците оцу Стефану, пронађете ли му где тело, и оцу Харитону наиђете ли негде на главу његову- да су преклани за мит молећи се и за Ваше спасење!

Кажите Марици Милић, силованој па закланој пред мајком, да зађутис вапајима и дозивањем матере док се води „унутрашњи дијалог“ и о њеном случају! Митском, наравно!

Станите пред борце с Кошара, Горожупа, Морине, Ђеравице…и објасните живима да будаласто нису одступали бранећи мит, а погинулима да су брзоплето и глупо натрчали на куршуме и бајонете реметећи вам мир потребан за монолог о „унутрашњем дијалогу“…

Ево, не морате баш ништа од тога, можда је превише, али барем као председник Србије отиђите до Велике Хоче и Ораховца, скоро да нема куће у њима без прекланог врата или наде да ће доживети да покопају тела киднапованих!

Док им говорите о миту послушајте само секунд како се смисао живљења свео на наду да пригрле кости, одавно су живима престали да се надају…

Отиђите до Горе, ено у њој неколико бајковитих села тог дивног народа који су вазда за Албанце били Срби а за неуке Србе исто што и Албанци, нема их шака али пркосно одбијају да уче децу албанском језику и да им деца уче какву другу истину осим да на Гори чувају најудаљенију лучу Србије на Косову и Метохији!

На табли пред џамијом у селу Млике стоји плоча с уклесаним речима владике Његоша.

Нећу Вам рећи шта пише, Ваше је да као председник загазите на Косово и Метохију и прочитате, ја знам, верујте!

Ето, и то је на послетку сасвим довољно- отиђите барем до Лепосавића, јер, авај, председник сте Србије, ваљда не морате да молите крвнике ОВК за дозволу да закорачите на Косово и Метохију?!

А, да, морате, обавезали сте се на послушност локалних бирократа потписавши Бриселски споразум, па сад у јужну српску покрајину можете само ако се некој секретарици месног кабадахије наврне да скрати паузу и узме вашу замолницу у разматрање…

Е, то је једини мит о којем можете да водите „унутрашњи дијалог“- Александар Вучић, председник Србије, на Косову и Метохији!

Још Вам се, рекох, отисак длана види на Мирослављевом јеванђељу а већ сте…

Ма, коме пишем?!

Знате ли, барем, по чијем је хтењу написано јеванђеље?!

Мирослава, да, брата великог жупана Стефана Немање, родоначелника свете лозе…

Оном митском над чијим сте се светим списом заклели да ћете раскрстити с тим истим митом.

Или ћете можда с Немањићима „унутрашњи дијалог“, јер шта су они за Вас- великог жупана расрбљене Србије и темељаца неке нове, мање али функционалније, да се због простора не изгуби на естетици, јел да..?

(Два у један)